

පහතරට කුඩා තේ වතු වල ගැටළු හා අභියෝග හඳුනාගනිමු

ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථිකය කෙරෙහි සුවිශේෂ දායකත්වයක් දරණ කුඩා තේ වතු වල ගැටළු හා අභියෝග හඳුනාගෙන එම බිම්වල වැදගත්කම වැඩිකිරීම පිණිස පිලියම් යෙදීම කාලීන අවශ්‍යතාවයකි. ඒ අනුව වැදගත්කම වැඩිකිරීමට අවශ්‍ය තාක්ෂණික සහාය ලබාදීම සඳහා තේ පර්යේෂණායතනය සිය සේවාවන් ප්‍රචලිත කර ඇත. තේ ඉඩමක් වැඩි වැදගත්කමක් දීමට අවශ්‍ය වන්නේ පහත සඳහන් ඉඩමට නියමිත පදුරු සංඛ්‍යාව නොවෙනස්ව පැවතීමත් එම පදුරු වල වැඩි දළ සංඛ්‍යාවක් නිපදවීමට සමත් කිරීමට අතීත වැඩි ප්‍රමාණයක් පැවතීමත් අවශ්‍යතාවයකි.

කුසුදු වගාකුම නිසා දුර්වල වූ තේ ඉඩමක්

එබැවින් තේ ඉඩමක කරණු ලබන රෝපණ කටයුතු මගින් නිසි පරිදි තේ පදුරු පාලනය මෙන් ම පාංශු හා භූමිය සංවර්ධන ක්‍රියාමාර්ග මගින් තේ පදුරු වර්ධනය සඳහා උචිත පරිසරයක් පවත්වා ගෙන යාම කල යුතුය.

පහතරට තේ ඉඩම් වල වැදගත්කම වෙනස්වන රටාව

තේ පදුරු පරිහරණය තත්වයට පත්වීමත් සමඟ රාමුව පාර්ශ්විකව පැතිර වැඩීම නිසා වසර 10-13 පමණ වන විට පහතරට තේ ඉඩමක් උපරිම වැදගත්කමක් කරා ළඟා වේ. එතෙක් මේ වන විට කප්පාදු වතු 2-3 ක් නිමකර ඇති බැවින් තේ පදුරුවල රාමු පහතරට ආවේණික රෝග (කඳ පිලිකා හා දිරිමට) හා පළිබෝධ උවදුරු (කඳ ගුල්ල හා වේ උවදුරු) වලට පාත්‍ර වී දුර්වල වීමේ ක්‍රියාවලියකට ද ගොදුරු වෙමින් පවතී. එතෙක් පහතරට බොහෝ කුඩා තේ බිම් වැඩි වැදගත්කමක් කරා වසර 8-10ක් පමණ වන විට ළඟා වීමට සමත්වුව ද ඉතා සීමිත කාලයකින් එමගින් වසර 15-20 වන විට එම තේ වගාවන් නැවත වගාකිරීමේ තත්වයට පත්වී ඇති බව බහුල ලෙස වාර්තා වී ඇත. කුඩා තේ ඉඩම් ආශ්‍රිතව වැදගත්කම අඩුවීමට බලපෑමක් ප්‍රධාන සාධක ලෙස පස නිසරු වීම, දුර්වල තටාන් පැල පැවැත්ම, අක්‍රමවත් දළු කෙලීම, පේ පැස් සහිත පාර්ශ්විකව ගැන නොතකා අවිධිමත් කප්පාදු ක්‍රම භාවිතය, නිසි පරිදි පොහොර නොයෙදීම හා අවිධිමත් රෝග පළිබෝධ සහ වළ පාලන ක්‍රම අනුගමනයක් මූලික ව දැක්විය හැක. මේ නිසා මෙම කරුණු සම්බන්ධ ව වැඩි අවධානයක් යොමු කිරීම අත්‍යවශ්‍ය කරුණක් බවට පත් ව ඇත.

පස සරු කිරීම හා පාංශු බාදනය අවම කිරීම

පාංශු බාදනය සහ කාබනික ද්‍රව්‍ය හිඟවීම නිසා බොහෝ තේ ඉඩම් නිසරු තත්වයට පත් ව ඇත. ක්‍රමවත් කානු පද්ධතියක් නොමැතිවීමත් අධික බැටුම් සහිත ඉඩම්වල තේ වගාකිරීම නිසාත් පාංශු බාදනය වේගවත් ව සිදුවේ. එසේ ම කුඩා තේ ඉඩම් හිමියන් බොහෝ විට නිර්දේශිත ප්‍රමාණයට වඩා වැඩි පොහොර ප්‍රමාණයක් භාවිත කරමින් වලට යොදන බව නොහතකි.

කඳ ගුල්ලෙන් හානියට පත් තේ පදුරක්

කොහොම පොහොර ප්‍රමාණයක් යෙදවූත් ඊටායින් නිසි ප්‍රතිඵල නොලැබෙන බව නිතර අසන්නට ලැබෙන පැමිණිල්ලකි. මෙයට හේතු කිපයක් ඇත. එනම් පොහොර රදවා ගන්නා කාබනික කොටස් පසේ හිඟවීමත් පැළෑටි පෝෂක දූරා ගැනීමට හැකි අයුරින් තේ පදුරු නිරෝගීව සහ දිරිමත්ව නොපැවතීමත් ය. පසේ කාබනික ද්‍රව්‍ය ප්‍රමාණය වැඩිකර ගැනීම තුළින් පොහොර ජලය සහ වාතය හොඳින් රදවා තබා ගැනීම වැඩි වන අතර නිතකර පාංශු ජීවීන්ගේ ක්‍රියාකාරීත්වය ද ඉහල මට්ටමක පවත්වා ගැනීමට පුළුවන. මේ නිසා අධික වියදමක් දැරීමට සිදුවන පොහොර වලින් උපරිම ප්‍රයෝජන ලබා ගත හැකිය. එසේ කාබනික ද්‍රව්‍ය වැඩිකර ගැනීම සඳහා කොළ පොහොර කොම්පෝස්ට් ආදිය යෙදීමත් කප්පාදු කල අතු රකිලි කුඩා කොටස් වලට කපා දේලි අතර වැලලීමත් කල යුතුය.

නිරෝගී තේ තටාන් පැල තෝරා ගැනීම

කුසුදු තේ පැලයක් සිටුවීමෙන් ...

තේ ඉඩම් වලින් වැඩි අස්වැන්නක් ලබා ගැනීමට නම් තේ පදුරු දිරිමත් ව සහ නිරෝගී ව තබා ගත යුතුය. මෙය ආරම්භ කල හැක්කේ නිරෝගී සහ දිරිමත් පැල සිටුවීමෙන් පමණි. පොලිතික් මට්ටම වැඩුණ තටාන් පැල පමණක් භාවිතා කර තේ ඉඩමක සකස් කර ගැනීමෙන් ඒකාකාරී සහ ඉක්මන් වර්ධනයක් පවත්වා ගැනීමට හැකි වන අතර විටින් විට පැල මැරියාම ද වලක්වා ගත හැකිය. එවැනි පැල සිටුවීමෙන් හොඳින් වැඩුණු මුළු පද්ධතියක් ඇති සරු තේ පදුරක් බිහිකර ගැනීම අපහසු නොවේ. නමුත් බිම් පැල සිටුවීම නිසා වර්ධනය අඩාල වීම. දුර්වල පදුරු ඇතිවීම සහ පදුරු මැරියාම විශාල ලෙස සිදුවන බැවින් බිම් පැල තෝරා ගැනීමෙන් ලැබෙන ලාභයට වඩා වැඩි පාඩුවක් අපට දැරීමට සිදුවේ.

නිවැරදි දළු කෙලීමේ ක්‍රම අනුගමනය

තේ පදුරේ අස්වැන්න සහ එහි වර්ධනය රදා පවතින ප්‍රධාන සාධකයක් ලෙස දළු කෙලීම හැඳින්වීමට පුළුවන නමුත් බොහෝ කුඩා තේ ඉඩම් හිමියන් වසර පුරා මින පත්‍රයට හෝ ඊටත් පහලින් දළු කෙලීම නිසා පදුරේ නඩත්තුවට අවශ්‍ය නොමැති වී පදුරු දුර්වලවීම සහ මැරියාම සිදුවේ. ඊට අමතරව පදුරේ දළු මට්ටම අක්‍රමවත් වී පදුරු මුඩුවීම් සහ වැනි දළු වලින් පිරියාම නිසා අස්වැන්න විශාල ලෙස අඩුවේ. තේ පදුරේ දිරිමත් බව සහ නිරෝගී බව නොසලකා වැඩෙන දළු සියල්ලේ ම පත්‍රයක් ඉතිරි නොකර මුලුමනින් ම නොගැනීම මගින් මුළු මාස කීපය තුළ අස්වැන්න තරමක් වැඩි වේ. නමුත් එමගින් පදුරේ වර්ධනයට සිදුකරන අහිතකර බලපෑම නිසා පසු කාලීනව අස්වැන්න විශාල ලෙස අඩුවී යයි. අර්බුද ඉතිරි කර නියමිත දළු මට්ටමක් පවත්වා ගනිමින් වැඩුණු දළු පමණක් නොගැනීම තුළින් තේ පදුරේ නිෂ්පාදන හැකියාව විශාල ලෙස වැඩි කර ගැනීමට පුළුවන. එය ඉඩමට යොදන පොහොර වලින් උපරිම ප්‍රතිඵල ලබා ගැනීමටද උපකාරී වේ. මීට අමතරව අස්වැන්න වැඩි කාල වලදී කෙටි දළු රටුමක් පවත්වා ගැනීම (පහතරට හා මැදරට ප්‍රදේශ වල දී 5 ක පමණ) තුළින් දැනට ලැබෙන අස්වැන්න 15-20% කින් පමණ වැඩි කර ගැනීමට හැකි වන අතර එය නිමි තේ වල තත්වය විශාල ලෙස වැඩිකර ගැනීමට ද රුකුලක් වේ. තේ පදුරු වල වර්ධනය සහ නිරෝගී බව ආරක්ෂා කර ගැනීමට නම් වසරේ අස්වැන්න අඩු මාස කීපයක් (මාස 4 - 6 ක්) තුළ මවි පත්‍රය ඉතිරි කර දළු කෙලීම අත්‍යවශ්‍ය කරුණකි. අස්වැන්න වැඩි වර්ෂා කාල වලදී මින පත්‍රය දක්වා දළු කෙලීමෙන් වැඩි අස්වැන්නක් ලබා ගත හැකි අතර පදුරේ උස වැඩි වීම ද පාලනය කල හැකිය.

නිවැරදි කප්පාදු ක්‍රම අනුගමනය කිරීම

නිසි පරිදි කප්පාදු නොකිරීම නිසා තේ පදුරේ අතු ක්‍රමයෙන් අඩු වී යාමටත් පදුරු මැරියාමටත් පටන් ගනී. මෙය ඉඩමේ වැඩි අවධානයක් යොමු කල යුතු ව ද කප්පාදුවෙන් පසු නැවත වර්ධනයට අවශ්‍ය පමණ සංචිත ආහාර පදුරේ මුළු පැවත්වා ගැනීම (කප්පාදුවට සති 6 කට පමණ පෙර දළු කෙලීම නැවැත්වීම, අධි-අස්වනු කාලයකින් පසු කප්පාදු නොකිරීම), විශලි කාල මහ හැර මෝසම් වැඩි ඇරිමෙන් සමහර කප්පාදු කිරීම, පදුරේ වැඩි අතු ගණනක් ඉතිරි කර ගැනීම සහ මැරීගිය අතු කොටස් ඉවත් කර ගැනීමට හැකි උසකින් (අඟල් 20-22) පදුරු කප්පාදු කිරීම, කප්පාදු කරන අවස්ථාවේදී පත්‍ර 250-300ක් පමණ අධිංශ පැති අතු 1-2 ක් ඉතිරි කිරීම සහ අලුතින් හටගන්නා රකිලි හොඳින් වැඩුණ පසු (පත්‍ර 4 - 5ක් ඇතිවිට) පමණක් පැති අතු ඉවත් කිරීම, අලුත් රකිලි හොඳින් මෝරීමෙන් පසු (පත්‍ර 10-12 ක් ඇතිවිට පත්‍ර 4-6 ක් ගසට ඉතිරි කර) මට්ටම් කඩා දළු කෙලීම ආරම්භ කල යුතුය. මේ අනුව කප්පාදුව ආශ්‍රිත ව කලයුතු ප්‍රථම හා පසු රෝපණ කටයුතු මගින් තේ පදුරේ සහිත පාර්ශ්වික හා දිරිමත්, තේ ඉඩමේ පාංශු සංවර්ධනය හා භූමි සංවර්ධනයක් කල යුතුය. මෙම කරුණු කෙරෙහි විශේෂ අවධානයක් යොමුකර නිසි විලයෙන් අනුගමනය තුළින් කුඩා තේ වතු වල වැදගත්කම දීමට හැකි වේ.

එස්. එල්. ඩී. අමරතුංග, උපදේශක නිලධාරී, තේ පර්යේෂණායතනය, රත්නපුර